

Guanyar eleccions

CARLES DUARTE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 11.06.09

Després de l'esclat del *cas Gürtel*, els resultats del PP a Madrid i a València a les eleccions europees confirmen la hipòtesi, que certament no sóc pas el primer a formular, que els votants de dretes són més tolerants amb la corrupció que els d'esquerres. El cas de Berlusconi a Itàlia és prou eloqüent. Per a l'electorat d'esquerres l'ètica sol ser una condició prèvia, encara que no suficient, perquè un candidat rebi el seu suport. A les dretes és habitual que, per damunt de l'honestedat, es valorin qualitats com l'experiència, la capacitat de treball, l'eficàcia o el carisma. No es tracta ben bé d'indiferència davant dels comportaments moralment reprovables, sinó d'un relativisme permissiu que a alguns ens indigna. L'honestedat en l'activitat política no hauria de ser una característica positiva, sinó un requisit. Altrament no aconseguirem capgirar el distanciament que una part creixent de la població sent envers la política.

La major part dels polítics, de dretes i d'esquerres, ecologistes o independentistes, ens demostren cada dia amb una labor exigent i responsable la dignitat, la coherència i la responsabilitat que presideixen la seva acció. De tota manera, queda clar que les esquerres han d'entendre que per guanyar unes eleccions necessiten que els votin persones que se situen ideològicament al centre o que es consideren més liberals que conservadors. I per convèncer aquests electors els arguments que cal fer servir no són els que mobilitzen les esquerres tradicionals. No s'hi val la visió simplista dels bons i dolents, dels solidaris contra els egoistes, de l'idealisme ètic contra la corrupció. El

maniqueisme que equipara dreta amb pocs escrúpols, a més de ser generalment fals, no empeny electors de centre a votar candidatures d'esquerres. No ho ha fet ni a Madrid ni a València. Per aconseguir que els votants de centre es desentenguin de l'oferta electoral del PP, les forces de centreesquerra i d'esquerra han de demostrar rigor, serietat i han de presentar projectes que generin confiança.

Massa estrategs dels partits orienten els seus esforços per guanyar conteses electorals a desacreditar l'adversari, sense adonar-se que de retruc hi surt perdent el prestigi de la política. Que els jutges persegueixin delictes i els polítics construeixin discurs i projectes de futur. Durant la darrera campanya s'ha parlat més d'escàndols que d'idees, de corrupció que d'Europa. Així no anem enlloc. La fortalesa política de Tony Blair sorgia del seu talent per transmetre des de l'esquerra una visió que amplis sectors de la societat podien compartir. Així va consolidar el seu lideratge Felipe González i així ho haurà de fer Rodríguez Zapatero, que, a més, caldrà que tingui molt present que contra Catalunya no se'n sortirà.